Elemente de rationament analitic
27 de intrebari

Opt elevi – F, G, H, I, J, K, L, M – se aşază în patru bănci consecutive, aflate una în faţa celeilalte, prima bancă fiind cea mai din faţă, iar ultima cea mai din spate. În fiecare bancă se aşază câte doi elevi. Aşezarea celor opt elevi trebuie să respecte următoarele condiţii:
Nici F, nici G nu se aşază în niciuna dintre primele două bănci.
H se aşază într-o bancă aflată în spatele celei în care se aşază I.
I şi L se aşază în bănci consecutive, indiferent care dintre ei se aşază mai în faţă.
J şi K se aşază în aceeaşi bancă.

1. Care dintre următoarele variante reprezintă o ordonare acceptabilă a celor opt elevi?

(A) Prima bancă: F, M; a doua bancă: J, K; a treia bancă: L, H; a patra bancă: G, I.
(B) Prima bancă: H, M; a doua bancă: J, K; a treia bancă: I, F; a patra bancă: G, L.
(C) Prima bancă: I, M; a doua bancă: H, L; a treia bancă: F, G; a patra bancă: J, K.
(D) Prima bancă: I, M; a doua bancă: J, K; a treia bancă: L, H; a patra bancă: F, G.
(E) Prima bancă: K, M; a doua bancă: I, J; a treia bancă: L, H; a patra bancă: F, G.

2. Care dintre următoarele enunţuri trebuie să fie fals?

(A) F se aşază în a treia bancă.
(B) H se aşază în a doua bancă.
(C) I se aşază în a treia bancă.
(D) J se aşază în a patra bancă.
(E) M se aşază în a treia bancă.

3. Care dintre următoarele enunţuri poate să fie adevărat?

(A) H se aşază în prima bancă.
(B) J se aşază în a doua bancă.
(C) K se aşază în a treia bancă.
(D) L se aşază în prima bancă.
(E) M se aşază în a patra bancă.

4. Dacă J se aşază în prima bancă, care dintre următoarele variante reprezintă lista completă şi corectă a elevilor care se pot aşeza în a doua bancă?

(A) H, I, L.
(B) H, I, L, M.
(C) I, L.
(D) I, L, M.
(E) L, M.

5. Dacă I se aşază în a doua bancă, care dintre următoarele enunţuri poate să fie adevărat?

(A) H se aşază în a treia bancă.
(B) J se aşază în a treia bancă.
(C) K se aşază în a patra bancă.
(D) L se aşază în prima bancă.
(E) M se aşază în a patra bancă.

6. Dacă F şi G se aşază în bănci diferite, care dintre următoarele enunţuri poate fi adevărat?

(A) F se aşază în a doua bancă.
(B) H se aşază în a doua bancă.
(C) I se aşază în a treia bancă.
(D) J se aşază în a patra bancă.
(E) M se aşază în prima bancă.

Şase candidaţi pentru un post – Florin, George, Ion, Laura, Marian şi Nicoleta – trebuie să intre la un interviu.
Ordinea în care aceştia sunt intervievaţi trebuie să respecte următoarele condiţii:
Florin şi Ion sunt intervievaţi după George.
Marian este intervievat imediat după sau imediat înainte de Nicoleta.
Laura este al doilea candidat intervievat.
Ion nu este al cincilea candidat intervievat.

12. Care variantă dintre următoarele reprezintă o ordine acceptabilă a candidaţilor intervievaţi, de la primul la cel de-al şaselea?

(A) Florin, Laura, George, Ion, Marian, Nicoleta.
(B) George, Laura, Marian, Florin, Nicoleta, Ion.
(C) George, Laura, Marian, Nicoleta, Florin, Ion.
(D) Ion, Laura, George, Florin, Marian, Nicoleta.
(E) Nicoleta, Marian, George, Laura, Florin, Ion.

13. Care dintre următoarele enunţuri trebuie să fie adevărat?

(A) Florin este al treilea candidat intervievat.
(B) George este primul candidat intervievat.
(C) Ion este al patrulea candidat intervievat.
(D) Marian este al şaselea candidat intervievat.
(E) Nicoleta este al cincilea candidat intervievat.

14. Dacă Florin este ultimul candidat intervievat, care enunţ dintre următoarele trebuie să fie adevărat?

(A) Ion este al treilea candidat intervievat.
(B) Ion este al patrulea candidat intervievat.
(C) Marian este al patrulea candidat intervievat.
(D) Marian este al cincilea candidat intervievat.
(E) Nicoleta este al patrulea candidat intervievat.

15. Dacă Ion nu este ultimul candidat intervievat, care enunţ dintre următoarele poate să fie adevărat?

(A) Florin este al cincilea candidat intervievat.
(B) George este al patrulea candidat intervievat.
(C) Marian este al treilea candidat intervievat.
(D) Marian este al cincilea candidat intervievat.
(E) Nicoleta este al treilea candidat intervievat.

16. Dacă Florin este intervievat imediat înainte de Marian, care variantă dintre următoarele reprezintă o listă corectă şi completă a zilelor în care poate fi intervievat Ion?

(A) A treia zi.
(B) A treia şi a patra zi.
(C) A treia şi a şasea zi.
(D) A patra şi a şasea zi.
(E) A treia, a patra şi a şasea zi.

Managerul unei companii trebuie să alcătuiască o echipă din şapte angajaţi, dintre care unii au funcţii de execuţie, iar alţii funcţii de conducere. Fiecare membru al echipei este angajat într-unul dintre trei departamente ale companiei: Juridic, Financiar şi Resurse Umane. Alcătuirea echipei trebuie să respecte următoarele condiţii:
Din echipă face parte cel puţin un angajat cu funcţie de execuţie din fiecare departament şi sunt cel puţin doi angajaţi cu funcţii de conducere în total.
Numărul angajaţilor cu funcţii de execuţie este mai mare decât al celor cu funcţii de conducere.
Numărul angajaţilor de la Financiar este mai mare decât al celor de la Juridic.
Dacă echipa conţine cel puţin un angajat cu funcţie de conducere de la Resurse Umane, atunci conţine cel puţin doi angajaţi cu funcţii de execuţie de la Juridic.

17. Care dintre următoarele variante reprezintă o alcătuire acceptabilă a echipei?

(A) Juridic: niciun angajat cu funcţie de conducere şi doi cu funcţii de execuţie; Financiar: doi angajaţi cu funcţii de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Resurse umane: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie.
(B) Juridic: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Financiar: un angajat cu funcţie de conducere şi doi cu funcţii de execuţie; Resurse umane: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie.
(C) Juridic: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Financiar: doi angajaţi cu funcţii de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Resurse umane: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie.
(D) Juridic: un angajat cu funcţii de conducere şi doi cu funcţii de execuţie; Financiar: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Resurse umane: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie.
(E) Juridic: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Financiar: doi angajaţi cu funcţii de conducere şi unul cu funcţie de execuţie; Resurse umane: un angajat cu funcţie de conducere şi unul cu funcţie de execuţie.

18. Care dintre următoarele enunţuri NU poate fi adevărat?

(A) Din echipă nu face parte niciun angajat cu funcţie de conducere de la Financiar.
(B) Din echipă face parte exact un angajat cu funcţie de conducere de la Resurse Umane.
(C) Din echipă fac parte exact doi angajaţi cu funcţii de execuţie de la Juridic.
(D) Din echipă fac parte exact trei angajaţi cu funcţii de execuţie de la Resurse Umane.
(E) Din echipă fac parte exact trei angajaţi cu funcţii de execuţie de la Financiar.

19. Care dintre următoarele enunţuri poate fi adevărat?

(A) Din echipă fac parte exact trei angajaţi de la Juridic.
(B) Din echipă fac parte exact cinci angajaţi de la Financiar.
(C) Din echipă fac parte doi angajaţi cu funcţii de conducere de la Resurse Umane.
(D) Din echipă nu face parte niciun angajat cu funcţie de execuţie de la Resurse Umane.
(E) Din echipă fac parte exact patru angajaţi cu funcţii de execuţie de la Financiar.

20. Dacă din echipă fac parte trei angajaţi cu funcţii de execuţie dintr-unul dintre departamente, care dintre următoarele enunţuri poate să fie adevărat?

(A) Din echipă nu face parte niciun membru cu funcţie de conducere de la Financiar.
(B) Din echipă face parte exact un membru cu funcţie de conducere de la Resurse Umane.
(C) Din echipă fac parte exact doi membri de la Resurse Umane.
(D) Din echipă fac parte exact doi membri cu funcţii de conducere de la Financiar.
(E) Din echipă fac parte exact doi membri cu funcţii de execuţie de la Financiar.

21. Dacă din echipă face parte exact un angajat cu funcţie de conducere de la Financiar, care dintre următoarele enunţuri trebuie să fie adevărat?

(A) Din echipă nu face parte nici un angajat cu funcţie de conducere de la Resurse umane.
(B) Din echipă face parte exact un angajat cu funcţie de conducere de la Resurse umane.
(C) Din echipă fac parte exact doi angajaţi cu funcţii de execuţie de la Financiar.
(D) Din echipă fac parte exact doi angajaţi de la Juridic.
(E) Din echipă fac parte exact trei angajaţi cu funcţii de execuţie de la Financiar.

Departamentul unei firme are opt angajați: F, G, H, I, J, K, L, M. Directorul departamentului trebuie să selecteze pentru o comisie patru dintre cei opt angajați. El trebuie să respecte următoarele condiții:
Trebuie selectat exact unul dintre angajații I, J și K.
Dacă F este selectat, este selectat și G.
Dacă H este selectat, este selectat și I.
Dacă L este selectat, este selectat și M sau J, posibil ambii.

22. Care dintre următoarele variante reprezintă o listă acceptabilă a angajaților selectați pentru a face parte din comisie?

(A) H, I, L, M.
(B) F, G, H, J.
(C) F, G, K, L.
(D) F, H, I, M.
(E) I, J, L, M.

23. Care dintre următoarele enunţuri trebuie să fie adevărat?

(A) Cel puțin unul dintre F și I este selectat.
(B) Cel puțin unul dintre G și M este selectat.
(C) Cel puțin unul dintre I și L este selectat.
(D) Cel puțin unul dintre I și M este selectat.
(E) Cel puțin unul dintre J și M este selectat.

24. Care dintre următoarele enunţuri poate fi adevărat?

(A) F, H şi J sunt selectaţi.
(B) F, K şi L sunt selectaţi.
(C) F, I şi L sunt selectaţi.
(D) G, H şi J sunt selectaţi.
(E) G, K şi L sunt selectaţi.

25. Dacă J este selectat, care dintre următoarele enunțuri trebuie să fie adevărat?

(A) F este selectat.
(B) G este selectat.
(C) I este selectat.
(D) L este selectat.
(E) M este selectat.

26. Dacă F sau J este selectat, dar nu ambii, care dintre următoarele enunţuri trebuie să fie adevărat?

(A) G este selectat.
(B) H este selectat.
(C) I este selectat.
(D) L este selectat.
(E) M este selectat.

27. Dacă F este selectat, care este numărul total de comisii care poate fi format?

(A) Trei.
(B) Patru.
(C) Cinci.
(D) Șase.
(E) Șapte.

Intelegerea unui text scris
35 de intrebari

Cafenelele sunt cu precădere o caracteristică a Europei. La Moscova, deja o periferie a Asiei, nu există cafenele vechi sau specifice, iar în Anglia sunt foarte puţine, după moda efemeră a secolului al XVIII-lea. În America de Nord nu este nici una, cu excepţia New Orleans-ului, care este un satelit francez. Trasaţi harta cafenelelor şi veţi avea unul dintre jaloanele principale pentru „noţiunea de Europa". Cafeneaua este un loc de întâlnire şi unul unde se pun la cale comploturi, se joacă şah, un loc al dezbaterii intelectuale şi al trăncănelii, locul hoinarului şi al poetului sau al metafizicianului înarmat cu micul său carnet de însemnări. Un loc accesibil tuturor şi totuşi, un club, o confrerie de recunoaştere politică sau artistică şi literară, de prezenţă programatică.

Remarcaţi însă diferenţele ontologice. Un pub englezesc, un bar irlandez îşi au aura şi mitologia proprie. Barul american joacă un rol important pentru literatura din Statele Unite şi pentru eroii săi, pentru carisma unor figuri ca Scott Fitzgerald sau Humphrey Bogart. Nedespărţit de istoria jazz-ului, barul american este însă un sanctuar de umbră, chiar de tenebre, în care deseori pulsează o muzică asurzitoare. Sociologia şi psihologia lui sunt impregnate de sexualitate, de prezenţe feminine sperate, visate sau reale. Nimeni nu ar scrie un tratat de fenomenologie la o masă dintr-un bar american (cf. Sartre). Clienţii, pentru a-şi păstra statutul de bineveniţi, trebuie să consume ceva. Pentru alungarea indezirabililor există „angajaţi" speciali. Fiecare dintre aceste caracteristici defineşte o specificitate diferită de cea a cafenelelor *Deux Magots* sau *Florian*. Atâta timp cât vor exista cafenelele, „noţiunea de Europa" va avea conţinut.

În al doilea rând, Europa a fost şi mai este încă străbătută *per pedes*. Este esenţial. Cartografia s-a născut din capacităţi pedestre, din orizonturi accesibile cu piciorul. Bărbaţii şi femeile şi-au trasat hărţile mergând de la un sat la altul, de la un oraş la altul. Cel mai adesea, distanţele pot fi parcurse pe jos de călător, de pelerinul care merge la Compostella, de cel ce se plimbă singur sau în grup. Există întinderi aride şi inospitaliere, bălţi, munţi impresionanţi. Dar toate astea nu reprezintă un obstacol de netrecut. Această realitate implică un raport rodnic între umanitatea europeană şi peisaj. Metaforic, dar şi matern, acest peisaj a fost modelat, umanizat de picioare şi de mâini. Ca nicăieri în lume, ţărmurile, câmpurile, pădurile, dealurile Europei, de la Koln la Sankt Petersburg, de la Stockolm la Messina au fost modelate nu atât de timpul geologic, cât de timpul uman.

Şi în această privinţă, diferenţa dintre Europa şi celelalte continente este radicală. În America nu mergi pe jos de la un oraş la altul, deşerturile din interiorul Australiei, din sud-vestul Americii, pădurile din Oceania sau din Alaska sunt practic de nepătruns. Toate componentele gândirii şi sensibilităţii europene sunt esenţialmente pedestre, cadenţa şi înşiruirea lor sunt cele ale unui călător.

28. Potrivit textului, fiecare dintre următoarele reprezintă caracteristici ale cafenelelor europene, CU EXCEPŢIA uneia. Care este aceasta?

(A) loc de conversaţii elevate.
(B) refugiu de creaţie.
(C) loc de întâlniri romantice.
(D) spaţiu de socializare.
(E) loc de recreere.

29. Care dintre următoarele sintagme descrie cel mai bine conţinutul paragrafului al doilea?

(A) diferenţele dintre baruri şi cafenele ca trăsături identitare.
(B) dezavantajele barurilor americane faţă de cafenele.
(C) preferinţele vedetelor pentru barurile americane.
(D) părerile scriitorilor despre baruri şi cafenele.
(E) argumente pentru supremaţia cafenelelor europene.

30. Care dintre următoarele cuvinte exprimă cel mai bine sensul cuvântului „conţinut", în ultimul rând al paragrafului al doilea?

(A) cuprins.
(B) doză.
(C) nucleu.
(D) substanţă.
(E) aspect.

31. Cu care dintre afirmaţiile de mai jos ar fi autorul textului, cel mai probabil, de acord?

(A) Singurele opere cu adevărat valoroase au fost create în cafenelele europene.
(B) Diferenţele dintre cafeneaua europeană şi barul american reflectă două tipare culturale ontologic opuse.
(C) Cafeneaua europeană se distinge de barul american prin faptul că cei care o frecventează vin acolo pe jos.
(D) Specificitatea culturii cafenelei europene şi a barului american este strict determinată de identitatea geografică a celor două continente.
(E) Spre deosebire de cafeneaua europeană, barul american presupune o înţelegere superficială a vieţii.

32. Principiul de analiză a identităţii cafenelelor europene aplicat de autor este analog cu care dintre următoarele abordări:

(A) A unui antropolog care stabileşte apartenenţa unor membri la un grup social pe baza ritualurilor de căsătorie practicate de aceştia.
(B) A unui botanist care stabileşte că două specii aparţin unor regnuri diferite doar pe baza examinării aspectului lor exterior.
(C) A unui chimist care identifică o substanţă după starea ei de agregare în care se găseşte la un moment dat.
(D) A unui ghid care alege itinerariul unei excursii în funcţie de popularitatea obiectivelor turistice.
(E) A unui profesor care împarte elevii în grupe de lucru pentru un proiect în funcţie de abilităţile lor de comunicare.

33. Potrivit textului, care dintre următoarele afirmaţii despre Europa este adevărată?

(A) Are multe puncte turistice.
(B) Jazzul poate fi cel mai bine gustat în cafenea.
(C) Are păduri dese, de nepătruns.
(D) Distanţele sunt la scară umană.
(E) Oamenii sunt marcaţi de întinderile aride.

34. Care dintre următoarele ar fi cel mai potrivit titlu al articolului?

(A) Muzica în cafenele.
(B) Tipuri de cafenele în lume.
(C) Specificul cultural al cafenelelor europene.
(D) Cafeneaua - loc de întâlniri romantice.
(E) Locuri de socializare în lume.

Jane Austen, reprezentant clasic al literaturii secolului al XIX-lea, este scriitoarea preferată a multora – elevi de liceu, savanţi, militante feministe, persoane foarte tradiţionaliste sau chiar dintre cele care spun că nu prea citesc ficţiune, tineri sau persoane mature, bineînţeles şi bunici romanţioşi. Austen este – după Shakespeare şi poate după Dickens – cea mai admirată scriitoare de literatură engleză. Cărţile ei se bucură de o popularitate extraordinară oarecum greu de justificat dacă ne gândim că în romanele ei nu se tratează subiecte majore de viaţă şi de moarte sau legate de credinţă, de dileme existenţiale sau dintre cele legate de momente importante din istoria omenirii. Subiectul predilect este legat de întreg ritualul de a face curte, cum este potrivit pentru o tânără să răspundă, un adevărat dans în jurul mariajului. Şi toate poveştile se încheie la fel - cu o căsătorie fericită. Cu toate acestea, nimeni nu a acuzat-o vreodată pe Jane Austen de superficialitate sau nu a susţinut că romanele ei sunt plăcute doar pentru că oferă cititorului o evadare din real. Dimpotrivă, opera ei este de obicei caracterizată ca fiind inteligentă, plină de înţelepciune, realistă.

În multe privinţe, romanele scrise de Jane Austen se aseamănă mult cu comediile lui Shakespeare, care şi ele se încheie întotdeauna cu o căsătorie. Atât romanele cât şi comediile demonstrează cât de mult din natura umană poate fi dezvăluit chiar şi cu constrângerile impuse de un mediu limitat şi de o intrigă simplă. Ca şi la Shakespeare, majoritatea personajelor principale construite de Jane Austen sunt femei. Folosindu-se de inteligenţă şi sensibilitate ca substitut al puterii pe care nu o au într-o societate dominată de bărbaţi, ele reuşesc să îşi atingă scopul dorit. Acest aspect în sine – succesul celui slab asupra celui puternic – justifică probabil în mare parte popularitatea de care se bucură Jane Austen chiar şi acum.

Dar cea mai mare parte a popularităţii scriitoarei Jane Austen rezidă în abilitatea ei de a combina trăsături aparent incompatibile, cum ar fi romantismul cu ironia, o angajare devotată cu o detaşare poetică. Deşi pare o scriitoare deosebit de raţională, aşa cum arată frazele remarcabil de echilibrate şi foarte bine şlefuite, o mare parte a operei lui Austen are rădăcini adânci în universul sentimentelor. Dincolo de constrângerile impuse de prezentarea unei societăţi bazate pe relaţii umane aparent artificiale din cauza obligaţiei de a respecta o anumită civilitate, dincolo de maniere şi un exacerbat simţ al datoriei, romanele austeniene sunt autentice poveşti fantastice. Ele sunt ancorate puternic în realism şi credibilitatea lor izvorăşte din observarea atentă şi preceptele sănătoase de comportament moral, dar rămân totuşi poveşti.

35. Pornind de la tonul general al articolului, atitudinea autorului faţă de subiectul articolului poate fi cel mai bine descrisă ca fiind:

(A) oarecum îngăduitoare.
(B) entuziastă şi elogiantă.
(C) echilibrat admirativă.
(D) un amestec de aprobare şi dezaprobare.
(E) pur şi simplu de veneraţie.

36. Conform textului, opera lui Jane Austen trebuie admirată pentru toate calităţile de mai jos CU EXCEPŢIA uneia. Care este aceasta?

(A) dezvăluirea naturii umane.
(B) dezvăluirea unor adevăruri universale.
(C) umorul.
(D) realismul intrigii.
(E) inventivitatea eroinelor.

37. Autorul compară romanele lui Austen cu comediile lui Shakespeare cu scopul de a:

(A) stabili valoarea literară a operei lui Austen.
(B) scoate în evidenţă spiritul ambilor scriitori.
(C) discuta rolul femeilor în literatură.
(D) ilustra cum şi-a construit personajele fiecare scriitor.
(E) evidenţia popularitatea de care se bucură ambii scriitori.

38. Pornind de la text, se poate deduce că autorul o respectă pe Jane Austen mai ales pentru:

(A) varietatea tehnicilor artistice folosite.
(B) talentul de a aborda chiar subiecte dureroase.
(C) lipsa ironiei.
(D) abordarea evenimentelor istorice.
(E) varietatea subiectelor.

39. În ultimul paragraf, autorul face referire la „universul sentimentelor" pentru a descrie:

(A) raţionalitatea personajelor austeniene.
(B) emoţiile profunde trăite de personajele austeniene.
(C) o modalitate în care opera lui Austen se aseamănă cu cea a lui Shakespeare.
(D) trăsătura de poveste a intrigii în operele lui Austen.
(E) realismul ca bază a romanelor lui Austen.

40. Conform textului, tema predilectă a operei lui Jane Austen este:

(A) politica.
(B) relaţionarea umană.
(C) aventura.
(D) evenimentele istorice.
(E) feminismul.

41. Care dintre afirmaţiile de mai jos exprimă cel mai bine ideea principală a articolului:

(A) Popularitatea scriitoarei se bazează pe apetenţa cititorilor de a evada din realitate.
(B) Esenţa popularităţii scriitoarei rezidă în combinaţia inteligentă a mai multor trăsături şi tehnici literare aparent incongruente.
(C) Jane Austen este o scriitoare foarte apreciată pentru modul de abordare a temei mariajului.
(D) Succesul scriitoarei se datoreşte exclusiv intrigii simple în care cel slab învinge pe cel puternic.
(E) Jane Austen este o scriitoare la fel de mare ca Shakespeare pentru că a dezvăluit complexitatea naturii umane pe fondul unei intrigi simple.

În general, orice societate poate fi considerată un fel de casă divizată în camere şi coridoare, având pereţii exteriori cu atât mai puţin groşi şi uşile de comunicare cu atât mai largi şi mai puţin închise, cu cât societatea este mai apropiată de a noastră prin forma ei de civilizaţie. La cele semi-civilizate, aceste compartimente sunt izolate cu grijă unele de altele şi, pentru a trece de la unul la altul, sunt necesare anumite formalităţi şi ceremonii.

Orice individ sau grup care n-are - fie prin naştere, fie prin calităţi speciale dobândite - dreptul imediat de a intra într-o casă determinată de o astfel de ordine şi de a se instala într-una dintre aceste subdiviziuni se află într-o stare de izolare ce ia două forme întâlnite separat sau combinate. Ei sunt fără apărare, întrucât nu fac parte din acea societate specială sau generală; sunt puternici deoarece aparţin lumii sacre, societatea constituind pentru membrii ei lumea profanului. De aici, conduita diferită a populaţiilor: unii ucigându-i, jefuindu-i, maltratându-i pe străini fără nicio judecată, alţii temându-se de ei, adulându-i, utilizându-i ca fiinţe atotputernice ori luând împotriva lor măsuri de apărare magico-religioasă.

Faptul că, pentru multe popoare, străinul reprezintă o fiinţă sacră, înzestrată cu pontenţialitate magico-religioasă, benefică sau malefică în mod supranatural, a fost pus în evidenţă în repetate rânduri de teorii consacrate, cea mai cunoscută fiind a antropologului J.G. Frazer, care explică riturile la care e supus străinul prin teroarea magico-religioasă resimţită în prezenţa lui. Scopul acestora este să-l facă fie neutru, fie binevoitor şi să „rupă farmecul" care-l înconjoară.

Consultând documentele care descriu în detaliu ceremonialul la care sunt supuşi străinii izolaţi sau în grupuri, vom observa, sub varietatea formelor, o remarcabilă unitate a secvenţelor. Sosirea unui număr mare de străini are ca efect acte de întărire a coeziunii sociale locale: toţi locuitorii părăsesc satul şi se refugiază în locuri bine apărate; sau închid uşile, se înarmează, dau semnale de adunare (focuri, trâmbiţă etc.); sau numai şeful de trib, singur ori însoţit de războinicii săi merge în întâmpinarea străinilor, ca reprezentant al societăţii, fiind mai imun la contactul cu străinii decât indivizii de rând. De asemenea (cu excepţii de ordin politic, de exemplu), străinii nu pot pătrunde imediat pe teritoriul tribului sau în sat; ei trebuie să îşi arate intenţiile de departe şi să suporte o perioadă de aşteptare, un stadiu preliminar a cărui durată variază. Urmează perioada de prag: schimb de daruri, oferirea de alimente de către localnici, pregătirea locuinţei etc. În fine, ceremonia se termină cu riturile de agregare: intrarea solemnă, prânzul în comun, schimbul de strângeri de mână etc. Ritul de a mânca şi de a bea în comun este cu certitudine un rit de agregare, de uniune materială propriu-zisă, care uneori poate fi alternativă: se fac schimburi de alimente, ceea ce constituie o legătură întărită. Aceste schimburi au o eficacitate directă, o acţiune constrângătoare: a accepta un dar de la cineva înseamnă a te lega de acea persoană.

Etapele apropierii dintre străini şi indigeni variază în durată şi complexitate de la un popor la altul, dar fie că este vorba de colectivităţi fie de indivizi, mecanismul este întotdeauna acelaşi: oprire, aşteptare, trecere, intrare, agregare.

42. Scopul cu care autorul a scris articolul este de a:

(A) evidenţia aspectele generic comune ale comportamentului ritualic faţă de străin.
(B) prezenta o teorie postmodernă asupra riturilor de trecere.
(C) contesta o abordare tradiţionalistă a ritualurilor şi ceremoniilor profane.
(D) descrie în detaliu diferenţele între ceremoniile moderne şi cele străvechi.
(E) demonstra că riturile faţă de străini se păstrează şi în ziua de azi.

43. Conform textului, care dintre următoarele afirmaţii descrie cel mai bine consecinţele pe care apariţia străinului le are asupra societăţii pe care o vizitează?

(A) Pentru orice grup sau societate, apariţia unui străin produce un dezechilibru care îi face pe aceştia să reacţioneze violent.
(B) Apariţia străinilor nu are niciun efect asupra relaţiilor din cadrul grupului vizitat.
(C) Fiind un element de noutate, venirea străinilor determină o mai mare unitate între membrii societăţii sau grupului.
(D) Venirea unui străin generează o mai mare toleranţă şi deschidere din partea celor cu care el stabileşte relaţii.
(E) Pentru că este o apariţie neaşteptată, străinul devine un simbol al necunoscutului care poate fi ameninţător.

44. Teoria antropologului J.G. Frazer este menţionată în paragraful al treilea cu scopul de a:

(A) infirma ideea că străinul este o fiinţă înzestrată cu puteri malefice.
(B) introduce o perspectivă nouă, ce urmează a fi detaliată ulterior.
(C) furniza un exemplu pentru analogia din primul paragraf.
(D) susţine ideea anterioară că străinul este perceput ca fiind atotputernic.
(E) explica starea de izolare a străinului menţionată anterior.

45. Conform textului, schimburile între străin şi indigeni sunt eficiente pentru că:

(A) consolidează relaţia dintre ei prin condiţionare reciprocă.
(B) stabilesc o legătură între aceştia pe baza preferinţelor comune.
(C) fac posibilă escaladarea conflictelor.
(D) facilitează înţelegerea modului de viaţă a celuilalt.
(E) sudează comuniunea între grupuri diferite.

46. Pornind de la analogia din primul paragraf, cu care dintre următoarele afirmaţii ar fi, cel mai probabil, de acord autorul?

(A) O casă este cu atât mai solidă cu cât este mai compartimentată.
(B) Riturile de trecere se diversifică pe măsură ce societatea evoluează.
(C) Casele de locuit erau mai temeinic construite în vechime decât în prezent.
(D) Ceremoniile şi riturile trebuie să însoţească ridicarea oricărei case.
(E) În societăţile contemporane există din ce în ce mai puţine rituri de trecere.

47. Care enunţ dintre următoarele exprimă cel mai bine ideea principală a textului?

(A) Indiferent de perioada istorică sau nivelul de civilizaţie al popoarelor, apropierea reciprocă între străini şi localnici se face printr-un proces ritualic în cinci etape.
(B) Pentru ca un străin să fie integrat unei societăţi, el trebuie supus unui rit de „desacralizare" menit să îl facă fie neutru, fie binevoitor faţă de societatea care îl acceptă.
(C) Un străin care doreşte să pătrundă într-o societate necunoscută străbate un spaţiu asemănător cu vizitarea unei case noi.
(D) La un anumit nivel de civilizaţie, cunoaşterea reciprocă între o colectivitate şi un străin se face direct şi rapid printr-un schimb de daruri.
(E) Caravane de misionari sau grupuri aflate în expediţii ştiinţifice au fost acceptate de către o societate necunoscută numai după un schimb de daruri.

48. Cu care analogie dintre cele enumerate mai jos se aseamănă cel mai mult analogia între o societate în general şi o casă prezentată în rândurile 1-4?

(A) Studierea comportamentului unui animal aflat în captivitate este ca şi cum ai pescui într-un acvariu.
(B) Învăţarea unei limbi străine este o problemă de adaptabilitate: cu cât ai cunoscut şi ai practicat mai mult o altă limbă din aceeaşi familie, cu atât mai uşor îţi vei însuşi una nouă.
(C) Deschiderea unor relaţii diplomatice cu un stat nou format este un proces asemănător cu construirea unui drum de acces printr-o zonă sălbatică.
(D) Cultivarea orhideelor este o artă care presupune cu atât mai multă intuiţie cu cât ai mai multe cunoştinţe despre nevoile de sol, umezeală şi lumină ale plantei.
(E) Un muşuroi de furnici este ca un oraş cu case, străzi şi căi de acces cunoscute numai de lideri pe care aceştia le folosesc doar în caz de pericol.

Revoluţia industrială a schimbat nu numai felul în care se lucra; a schimbat chiar faţa lumii şi schimbarea cea mai rapidă şi spectaculoasă pentru acea perioadă s-a produs în America. Pe măsură ce ţara se transforma de la o economie agrară la una de producţie de bunuri, domeniul imobiliar a început să se îndrepte în noi direcţii, iar peisajul urban american a fost pentru totdeauna schimbat. În economia agrară, ceea ce conta era numărul de hectare, suprafaţa, întinderea fermei. La sfârşitul secolului al XIX-lea, schimbarea tehnologiei şi a nevoilor a dus la construirea primilor zgârie-nori. Brusc, în oraşele mari americane, înălţimea a devenit trăsătura caracteristică a peisajului.

La baza redefinirii peisajului urban a stat inventarea cadrului de oţel. Prima clădire care a fost susţinută în întregime de un cadru metalic a fost Casa de Asigurări din Chicago, construită între 1884 şi 1885. În anii 70 se construiseră în New York clădirile pentru companiile Western Union şi New York Tribune, ambele cu peste zece etaje. Mai târziu, în 1913 a început construirea clădirii Woolworth care s-a încheiat în 1919. Blocul magazinului Woolworth a fost un triumf al epocii tehnologiei industriale prin structura de oţel şi fundaţia pe piloni de ciment. Pe cât de remarcabilă era această clădire în înălţime, pe atât de impresionantă era prin extinderea sa sub pământ, până la adâncimea rocii pe care se află oraşul New York. Pilonii de ciment pe care se sprijină clădirea sunt şi ei rezultatul unei importante inovaţii tehnologice a acelei epoci: chesoanele. Chesoanele sunt camere care utilizează aer sub presiune pentru a împinge apa şi astfel au permis oamenilor să lucreze sub nivelul apei. Măiestria tehnică a construcţiei a contribuit mult la prezenţa emblematică a companiei în peisajul oraşului.

Schimbarea peisajului urban american a reflectat o schimbare în nevoile comerciale americane. Izolarea geografică rurală nu mai era practică pentru oamenii care conduceau industria în plină înflorire. Era necesar ca afaceri reciproc dependente, ca de exemplu companii de combustibili şi companii de transport, să fie în apropiere una de alta. Întreprinderile aveau nevoie de spaţiu de birouri pentru angajaţi, deoarece funcţionarii deveniseră o prezenţă din ce în ce mai mare în cadrul forţei de lucru a oraşelor. În plus, companiile foloseau clădirile în care se aflau sediile lor cu scopul de a-şi defini prezenţa şi identitatea pe o piaţă din ce în ce mai concurenţială. Clădirea Woolworth şi altele asemenea serveau ca reclamă pentru companiile pe care le găzduiau. Locuitorii oraşului asociau clădirile impunătoare, maiestoase cu afacerea al cărei nume îl purtau. Peisajul, industria şi reclama începuseră să se împletească în marile oraşe americane.

56. Care titlu dintre cele de mai jos este cel mai potrivit pentru articolul de mai sus?

(A) Efectele revoluţiei industriale în America.
(B) Zgârie-norii - un simbol al înfloririi industriale în America.
(C) De la ferme la oraşe: economia în schimbare a Americii.
(D) Istoria revoluţiei industriale.
(E) Efectele zgârie-norilor asupra comerţului american.

57. Cel mai probabil, scopul cu care autorul a scris articolul este de a:

(A) dovedi mândrie naţională.
(B) convinge lumea de superioritatea Americii.
(C) amuza cititorul acestui articol.
(D) prezenta specificul oraşelor americane.
(E) critica rolul zgârie-norilor.

58. Se poate deduce din ultima parte a ultimului paragraf („Clădirea Woolworth ca şi altele asemenea serveau ca reclamă pentru companiile pe care le găzduiau.") că:

(A) se amplasau panouri publicitare pe clădirile urbane.
(B) se începuse experimentarea unor forme de reclamă neobişnuite.
(C) identitatea corporatistă începuse să se contopească în arhitectura sediului.
(D) cumpărătorii din marile oraşe preferau marile magazine.
(E) blocul Woolworth era considerat cel mai frumos zgârie-nori din New York.

59. Autorul face referire la companiile de combustibili şi de transport cu scopul de a:

(A) arăta cum a creat tehnologia noi tipuri de afaceri.
(B) ilustra necesitatea clădirilor urbane mari.
(C) enumera industriile care au furnizat tehnologia pentru zgârie-nori.
(D) demonstra rezultatele economice ale concurenţei.
(E) ilustra necesitatea transportului urban.

60. Care este sensul cel mai potrivit în context al cuvântului „reflectat" de la începutul ultimului paragraf?

(A) influenţat.
(B) impulsionat.
(C) oglindit.
(D) respins.
(E) exemplificat.

61. Rolul paragrafului 2 în economia articolului este de a:

(A) prezenta detalii care sprijină concluzia.
(B) justifica alegerea temei articolului.
(C) argumenta ideea prezentată în introducere.
(D) construi o bază de dezbatere în continuarea articolului.
(E) de a lansa o nouă idee în cadrul articolului.

62. Cu care idee dintre cele de mai jos ar fi cel mai probabil de acord autorul articolului?

(A) Clădirea poartă numele primei companii pe care a găzduit-o, chiar şi după dispariţia ei.
(B) Între o clădire şi compania pe care ea o găzduieşte nu se poate stabili o relaţie reciproc definitorie.
(C) Un curent în arhitectura timpului face ca toate clădirile concepute în acea perioadă să semene şi deci companiile se identifică doar prin logo specific.
(D) Toate clădirile importante ale unui oraş mare sunt identificate după numele arhitectului care le-a proiectat.
(E) Schimbarea sediului central al unei companii se face doar după ce se fac modificări ale unor detalii arhitectonice sau ornamentale ale clădirii care să reflecte identitatea firmei.